

Arrest

nr. 102 407 van 6 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 7 december 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris houdende het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 november 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gezien de vraag tot horen van 19 februari 2013.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 Op 19 oktober 2012 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk verklaard wordt. Dit is de eerste bestreden

beslissing. Op 7 november 2012 worden aan de verzoekende partijen tevens bevelen om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing.

Bij brief van 29 januari 2013 brengt de Dienst Vreemdelingenzaken de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op de hoogte van wat volgt:

“(...) Refererend naar het verzoekschrift van 16.01.2013 in bijlage, wens ik u op de hoogte te stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken besloten heeft om de beslissing van de in referte aangeduide zaak in te trekken. (...)”

Uit de brief van 22 januari 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris gericht aan de burgemeester van Charleroi blijkt dat de beslissingen in kwestie de bestreden beslissingen betreffen.

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissingen door de Dienst Vreemdelingenzaken is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

1.2 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *“De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos.”* Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 19 februari 2013 dienen de verzoekende partijen een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vragen gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 26 maart 2013, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd worden te reageren op de in de beschikking van 4 februari 2013 opgenomen grond, gedragen zij zich naar de wijsheid.

Er dient te worden vastgesteld dat dit betoog geen afbreuk doet aan het door geen van de partijen betwiste gegeven dat de bestreden beslissingen zijn ingetrokken, zodat het beroep zonder voorwerp is geworden en derhalve dient te worden verworpen.

In de mate dat de verzoekende partijen in hun verzoek tot horen vragen de kosten ten laste van de tegenpartij te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partijen het voordeel van de *pro deo* genieten en derhalve overeenkomstig artikel 39/68-1, § 1, 1° van de vreemdelingenwet geen rolrecht verschuldigd zijn. Zodoende kunnen er geen kosten ten laste gelegd worden van de tegenpartij.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET